

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ارسالی: یک تن از هواداران پورتال

پُرشکوه ترباد ۱۲۰ مین سالگرد اول ماه مه

روز همبستگی مبارزاتی کارگران و زحمت کشان جهان

فرارسیدن ۱۲۰مین سالگرد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روزکارگر، روزهمبستگی مبارزاتی انسانهای کار و زحمت را به تمام کارگران و زحمت کشان، زنان و جوانان و کلیه انسانهایی که برای رهایی بشریت از استثمار و ستم و تبعیض طبقاتی رنج می‌برند، تبریک می‌گوئیم.

امسال اول ماه مه را درشرایطی جشن می‌گیریم که بحران عمیقی نظام جهانی سرمایه را فراگرفته و مراکزفرماندهی این نظام پوسیده و ناعادلانه درسراسرجهان به تکاپوافتاده‌اند تا برای جلوگیری ازغرق شدن دردريای توفانی مبارزات توده‌های میلیاردي جهان، قرص مُسکنی پیداکنند و جلو فروپاشی نظام را بگیرند. مراکزفساد سرمایه داری چون بانکها و بورسها و شرکتهای بیمه و انحصارات غول پیکرفراملی و دولتها، اعتبارخود را درمیان توده‌های میلیاردي مردم جهان ازدست داده‌اند. استثمارافسارگسیخته، فساد، دزدی اموال مردم، غارت ثروت ملل ضعیف، تجاوز آشکار قهرآمیز به حقوق ملل درکشورهای پیرامونی و خودی و تشدید شکاف بین فقر و ثروت، چنان آشکارشده و ابعادی به خود گرفته است که دیگر درشرایطی که نیروهای مولده وسیعاً اجتماعی شده‌اند، مالکیت خصوصی بروسایل تولید و مبادله جواب گوی رشد اقتصادی و ایجاد رفاه و خوش بختی برای توده های وسیع مردم نبوده و افق سوسیالیسم روشن‌تر از هرزمان دیگری دربرابر ساکنان کره خاکی ما ظاهر شده است.

پیام اول ماه مه، همانند پیام ۸ مارس را تنها دربیان یک نقطه مرکزی می‌توان خلاصه کرد: مبارزه برای رهایی انسانها ازهرنوع استثمار و تبعیض، به دوران جنسیت، نژاد، مذهب، ملیت، سرزمین و غیره. به طوری که اصل "یکی درخدمت همه و همه درخدمت یکی"، "آزادی و تکامل فردشرط آزادی و تکامل همه گان‌است" و "پایان دادن به ازخودبیگانگی انسانها و تحقق آشتی آنها با طبیعت" به پراتیک روزمره نوع بشر تبدیل شود.

اما در شرایط کنونی درجهنم سرمایه داری حاکم ، وضع به گونه‌ای دیگر است. بیش از ۱/۳ بشردر زیر خط فقر با درآمد روزانه یک تا دو دلار، روزگار نکبت باری را می‌گذرانند. تجاوز به حقوق انسانهای کاروزحمت حد و مرز نمی‌شناسد. درمقابل درآمدهای یک دلاری ناشی از کارسخت و طاقت فرسا، درآمدهای بادآورده یک میلیون دلاری و بیشتر در روز قرارداد. حق کار، حق مواظبت بهداشتی، حق داشتن غذا و مسکن، حق آموزش و پرورش و کلا حق یک زندگی انسانی از اکثریت ساکنان کره زمین سلب شده است. گسترش اعتراضات وسیع توده‌ها در مراکز تجمع سرمایه و مشخصا در کشورهای امپریالیستی در سال گذشته و امسال نشان داد که مردم حاکمیت نظام سرمایه داری را پذیرا نیستند. توقیف کارفرمایان توسط کارگران در اعتراض به بی‌کارسازیهای افسارگسیخته در این کشورها، نمونه است از رشد مجدد حرکت کارگران نه تنها در طرد کارفرمایان و تصرف کارخانه ها، بلکه در برانداختن دولتهای سرمایه داری که حامیان بی قید و شرط صاحبان وسایل تولید و مبادله‌اند.

نظام سرمایه داری حاکم بر ایران یکی از متجاوزترین نظامهای سرمایه داری به حقوق کارگران و زحمت‌کشان است. در سال گذشته طبقه کارگرایان در مبارزه علیه استثمار افسارگسیخته و ستم حاکمان در پیشاپیش صف مبارزاتی انسانهای کار و زحمت باترتیب دادن صدها اعتصاب و اعتراض، باتحمل سرکوبهای مداوم و محرومیت‌های غیرانسانی تحمیل شده توسط صاحبان سرمایه و رژیم جمهوری اسلامی، در برابر زورگویی آنان سرخم نکرده و برای تحقق اهداف کوتاه مدت و درازمدت خود مبارزه را ادامه داد. این مبارزات به دلیل پراکنده بودنشان موفقیت لازم را به سود طبقه کارگر به دست نیاورده و دست‌آوردهای مبارزاتی آنان محدود باقی ماند.

در سالی که در پیش داریم مبارزه یک پارچه طبقه کارگر حول بالابردن مزد حداقل، دریافت مرزها و مزایای به تعویق افتاده، جلوگیری از اخراج کارگران ایرانی و غیرایرانی و بازگرداندن کارگران اخراجی بر سرکار، آزادی فعالان کارگری از زندان، دفاع از حقوق دموکراتیک شهروندان و مهم‌تر از همه تلاش برای تشکیل یابی و حرکت یک پارچه در مقابل زورگوییهای نظام جمهوری اسلامی جهت دست یابی به خواسته‌های مشخص فوق، باید در دستور اعتراضات اول ماه مه، قرار گیرد.

برگزاری تظاهرات در روز اول ماه مه در ابعاد هرچه گسترده‌تر و فراگیرتر ممکن، اجتناب از تفرقه و افشای تفرقه افکنان که تحت نام "دفاع از طبقه کارگر" وابسته به رژیم اند و صف واحد طبقه کارگر را به انشعاب و ضعف و شکست می‌کشانند، نه تنها وزنه طبقه کارگر را در ایجاد تغییرات انقلابی هرچه بیشتر نشان خواهد داد، بلکه از این طریق است که خواسته‌های به حق کوتاه مدت و درازمدت کارگران و زحمت کشان ایران می‌توانند تحقق یابند.

"چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است". چنین است شعار واقعی و فوری طبقه کارگر و کلیه زحمت کشان و ستمدیدگان در روز اول ماه مه. حق گرفتنی است و نه داندی و برای گرفتن حق باید نیرو داشت و تشکل متحد و یک پارچه طبقه کارگر، نیروی لایزال در پایان دادن به استثمار و ستم و تبعیض نظام سرمایه داری می باشد.

زنده باد اول ماه مه، روز رزم همبسته مبارزاتی کارگران جهان!

حزب رنجبران ایران - اول اردیبهشت ۱۳۸۸